

Пряма мова – точно відтворене висловлювання певної особи, передане від її імені.

Слова автора вказують, кому належить пряма мова.

Місце прямої мови	Схеми	Приклади
1. Після слів автора	A: «П!» A: «П?» A: «П...» A: «П.»	Багатий каже вбогому братові: «Віддай мені корову назад!» (Народна творчість)
2. Перед словами автора	«П?» - а. «П!» - а. «П...» - а. «П», - а.	«Мене зовуть Олена Пилипівна,» - сказала вчителька (О.Іваненко)
3. Пряма мова розірвана словами автора	«П. – а, - п». «П, – а. - П». «П! – а. – П». «П? – а. – П». «П... - а. – П».	«Мамо, - питаю, - то льони цвітуть?» (О.Гончар)
4. Пряма мова у середині авторських слів.	A: «П», - а. A: «П?» - а. A: «П!» - а. A: «П...» -а.	Казав пан: «Кожух дам», та слово його тепле (Народна творчість)

Непряма мова – це чуже мовлення, що передається не дослівно, а зі збереженням основного змісту. Непряма мова оформляється як частина простого або складного речення.

Наприклад: Батько попросив, щоб син приніс вудки,